

Η Ελλάδα να σταθεί όρθια

Μπορεί το παλιό σύστημα να πείσει ότι προσφέρει νέες, δυναμικές λύσεις στα προβλήματα της Ελλάδας. Λέμε πολλές φορές πως η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ αποτελούν το παλιό σύστημα εξουσίας της χώρας και πως δεν μπορούν να μας σώσουν αυτοί που μας έφεραν

εδώ που βρισκόμαστε. Ποια είναι, όμως, η εναλλακτική λύση; Η αξιωματική αντιπολίτευση που έχει συγκεντρώσει το «βαθύτερο» κομμάτι του βαθύς παλαιού ΠΑΣΟΚ και διάφορους συνδικαλιστές-καρικατούρες περασμένων εποχών; Ή μήπως η μάζα των

στελεχών της, που ονειρεύεται την αριστερή επανάσταση στην Ελλάδα;



Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δεν είναι υγιές να μην υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις που

πείθουν και γοπεύουν ένα λαό. Αυτήν τη στιγμή, όμως, προέχουν η σταθερότητα, η

παραμονή στο ευρώ και η καταβολή κάθε προσπάθειας για

την επιστροφή στην ανάπτυξη. Η σημερινή κυβέρνηση πρέπει να επιταχύνει τους ρυθμούς των μεταρρυθμίσεων και να κλείσει τις «μαύρες τρύπες» των δαπανών, που απειλούν να τινάξουν στον αέρα τον στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος. Το φθινόπωρο θα

υπάρξει μια μεγάλη, συνολική διαπραγμάτευση με τους εταίρους και δανειστές. Η χώρα πρέπει να βρεθεί στο τραπέζι αυτής της διαπραγμάτευσης όρθια, με μερικές απτές επιτυχίες και μια κυβέρνηση που θα μπορεί να πείσει για την αλλαγή της οικονομικής συνταγής.

Απέναντι στον Τσίπρα δεν είναι ο Λένιν, είναι ο Σαμαράς

Κυρίτσης Γιώργος

Η ΑΥΓΗ

Μια πρώτη εσωτερική και μακροσκοπική ανάλυση των ποσοτικών αποτελεσμάτων του 1ου Συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ αρκεί για να ανατρέψει μια μακρά παρανόηση. Αυτήν του «δεξιού» Συνασπισμού και του «αριστερού» υπόλοιπου ΣΥΡΙΖΑ. Τα αποτελέσματα, τόσο στην εκλογή προέδρου όσο και στην Κεντρική Επιτροπή δείχνουν ότι ο συνολικός ΣΥΡΙΖΑ είναι μέσες άκρες ανηγμένος ο ΣΥΝ: 70 - 30, 75 - 25, κάπου εκεί σταθερά είναι ο συσχετισμός πλειοψηφίας - μειοψηφίας και στον ΣΥΝ και στον ΣΥΡΙΖΑ. Από κει και πέρα για το κατά πόσο είναι «αριστερή» ή «δεξιά» η πλειοψηφία άρα και το κόμμα, υπάρχει ένα θέμα, καθώς αρκετοί σύντροφοι που διακατέχονται από χαμηλή ιδεολογική και πολιτική αυτοεκτίμηση έχουν παραχωρήσει το «αριστερόμετρο» στο συμβιβασμένο και συστημικό σημερινό ΚΚΕ ή ακόμα και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ (lol). Ίσως δεν καταλαβαίνουν οι σύντροφοι ότι αυτά που μας λέγαν οι καπεταναίοι και ακούγονταν ψαρωτικά, όταν τα λένε οι άκαπνοι είναι για γέλια...

Πρόκειται για την αντίληψη του αντεστραμμένου ειδώλου ή κατά το κοινώς λεγόμενο αν είμαστε αριστερά μπαίνοντας ή αριστερά βγαίνοντας. Αριστερά μπαίνοντας είναι η εσωστρε-

φής Αριστερά, η περικλειστη, η πούρα, η ελιτίστικη, η προσκολλημένη στους τύπους, στον καθωσπρεπισμό και στην φαντασιακή πρωτοπορία. Αριστερά βγαίνοντας, είναι η εξωστρεφής μαχόμενη αριστερά που μπαίνει στις φάσεις, δεν φοβάται να έρθει σε επαφή με το λαό, να δώσει τις καθημερινές μάχες, να αναθεωρήσει, να ξανααναθεωρήσει, να δοκιμάσει, να ματώσει, να επιμολυνθεί, η αριστερά που θέλει τον κόσμο και τον θέλει τώρα και όχι κάποτε. Πέρα από κάθε αμφιβολία ο ΣΥΡΙΖΑ «δεξιός» και «αριστερός» είναι ότι πιο ριζοσπαστικό έχει εμφανιστεί στην πρόσφατη πολιτική μας ιστορία και συνιστά λόγω συγκυρίας τον μεγαλύτερο κίνδυνο για το κεφάλαιο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Όλοι θυμόμαστε τί έγινε πέρυσι ανάμεσα στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις όταν με μια φωνή οι ελληνικές και ευρωπαϊκές ελίτ απειλούσαν τους ψηφοφόρους ώστε να μην ψηφίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Τον ΣΥΡΙΖΑ που έχει γίνει σημείο αναφοράς και πηγή έμπνευσης για τις υποτελείς τάξεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επιτύχει να καταστεί πρωτοδεύτερο κόμμα και να διεκδικεί την εξουσία χωρίς να έχει κάνει ούτε βήμα πίσω σε θέματα αρχής: Δεκέμβρης 2008, μεταναστευτικό,

υπεράσπιση δημόσιου χαρακτήρα των βασικών αγαθών και υπηρεσιών, υπεράσπιση δικαιωμάτων «αναρχικών κατηγορουμένων για τρομοκρατία» και ούτω καθ' εξής. Και με το σύνολο των μίντια απέναντι, να διαμεσολαβούν on line με την μονταζιέρα του Μαξίμου κάθε λέξη του ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και στο θέμα της μερικής ή ολικής διαγραφής του χρέους, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ πιο προωθημένη από τη θέση του ΑΚΕΛ φερ ειπείν που συζητά το νόμισμα αλλά αναδέχεται το σύνολο του χρέους

Τα ταυτοτικά στοιχεία του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ο τρόπος συγκρότησης του και οι εσωτερικοί συσχετισμοί αλλά η καθημερινή του δράση, οι μικρές και μεγάλες μάχες των ανθρώπων του που συνεχίζουν - δεν πιθκίζου- την αγωνιστική παράδοση της Αριστεράς που αισθάνονται το κόκκινο νήμα που μας συνδέει από τον Σπάρτακο, μέχρι τον Τόμας Μύντσερ, από τον Ζαπάτα μέχρι τους Σπαρτακιστές, από τον Λένιν μέχρι τον Λαμπράκη από τον Άρη μέχρι την Αντζελόνι και τον Τσικουρή.

Σήμερα είναι η σειρά μας, δεν πάμε πάσο, δεν λέμε ντούκου. Τα βλέπουμε. Σήμερα είμαστε εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ. Απέναντι στον Τσίπρα δεν είναι ο Λένιν, είναι ο Σαμαράς. Τόσο απλά.



ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Κρητική... καμπάνα για τον Βενιζέλο

Από την ANNA ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Η εικόνα των αγριεμένων Κρητικών, απέναντι στον Ευάγγελο Βενιζέλο, ήταν το τελευταίο βαρύτατο χτύπημα στο ΠΑΣΟΚ, που είχε ανέκαθεν την Κρήτη εκλογικό σύμμαχο. Μόνη εξαίρεση ήταν η πόλη του Ρεθύμνου, που τις καλές εποχές, των πρώτων χρόνων του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, επέλεγε Αρχοντάκη για δήμαρχο. Το ΠΑΣΟΚ ήταν ταυτισμένο με την Κρήτη και ο Ανδρέας ήταν ηρωική μορφή ισάξια των Κολοκοτρώνη, Καραϊσκάκη, Δασκαλογιάννη, Βενιζέλου. Κι αυτό, ενώ ο Χανιώτης Κώστας Μητσουτάκης και μόνιμος αντίπαλός του είχε πραγματική συγγένεια με τον Ελευθέριο Βενιζέλο.

Ο Ανδρέας ήταν ο ενσαρκωτής πολιτικών ονείρων και πόθων για μια Ελλάδα καλύτερη. Η επαφή των Κρητικών με το ΠΑΣΟΚ ήταν ερωτική. Το κόμμα ανατροφοδοτούσε τη σχέση, άλλοτε με ρητορεία κι άλλοτε με πραγματικότητα, που ξεπερνούσε τα όρια της στρεβλής προστασίας, ενώ στη σημειολογία καταγράφονταν τα πρωθυπουργικά μπάνια στην Ελούντα.

Όσο κι αν η Αριστερά δέχεται τις συλλογικότητες και οι εποχές έχουν αλλάξει, η ικανότητα του ηγέτη έγκειται στο να δημιουργήσει ισχυρό συ-

ναίσθημα. Ο Κωνσταντίνος Σημίτης, επειδή γνώριζε ότι του έλειπε αυτό το στοιχείο, είχε φροντίσει εγκαίρως να χτίσει ένα αντι-ανδρείκό προφίλ, παίρνοντας αποστάσεις από τον ηγέτη Ανδρέα, καταθέτοντας, στις διαφωνίες, παραιτήσεις και χιζώντας την εικόνα του πραγματιστή.

Το περασμένο φθινόπωρο ο Αλέξης Τσίπρας πήγε να μιλήσει στο Ηράκλειο και δεκάδες απογοητευμένοι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ πήγαν μουςδιασμένοι να τον ακούσουν. Δεν τους έταξε λαγούς με πετραχήλια. Αλλά τους άρεσε. Στο πρόσωπό του είδαν ένα νέο άνθρωπο, απαλλαγμένο από ανασφάλειες, αλλά και την αυθεντική δύναμη της ελπίδας, ότι θα παλέψει για το καλύτερο. Κι εκεί άλλαξε η χημεία. Μετά τα συνοικέσια Σημίτη και Βενιζέλου, η Κρήτη ερωτεύτηκε ξανά, χωρίς να έχει πάρει ακόμη διαζύγιο.

Ο Ευάγγελος Βενιζέλος παρέμεινε διαρκώς σε κυβερνητικές θέσεις, στήριξε τα Μνημόνια, εκλέχθηκε χωρίς πολιτικό αντίπαλο στο συνέδριο και είχε πολιτική φθορά προτού καν στεφθεί ηγέτης. Οι καμπάνες τώρα χτυπούν πιο δυνατά, αφού και το σημαντικότερο προϋργείο του ΠΑΣΟΚ ζητεί διαζύγιο.

ΤΟ «ΒΡΩΜΙΚΟ» ΚΑΙ ΤΟ «ΜΑΥΡΟ»

Και όμως λεφτά υπάρχουν! Οι «πέτσινα» αλλά πραγματικά και έτοιμα να κυκλοφορήσουν και να γίνουν αληθινός αιμοδοτής για την υπέρβαση της λιτότητας και την ανάπτυξη της χώρας. Οι αρμόδιοι προφανώς λόγω ανικανότητας δεν τα βλέπουν. Και όσοι βλέπουν, αν και γνωρίζουν τη λύση δεν τολμούν να την προτείνουν.

Μιλάμε βέβαια για «μαύρο» και όχι για «βρώμικο» χρήμα. «Μαύρο» χρήμα είναι αυτό που απλώς διαφεύ-

γει της Εφορίας. Είναι χρήματα που κτώνται νομίμως αλλά αποφεύγουν τη φορολόγησή τους. «Βρώμικο» χρήμα είναι εκείνο που προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες: ναρκωτικά και σωματεμπορία, λαθρεμπόριο, παράνομα όπλα, ληστείες, τρομοκρατία και διαφθορά κρατικών αξιωματούχων. Αφήνοντας το «βρώμικο» χρήμα στην αρμοδιότητα των εισαγγελέων, ας δούμε τι μπορεί να γίνει με το χρήμα που έχοντας αποφυγή τη φορολόγησή του παρα-

μένει κρυμμένο...

Αν στο κρυμμένο «μαύρο» χρήμα προστεθούν και τα εκατομμύρια των μικροκαταθετών, προκύπτουν νούμερα που δικαιολογούν τη φράση «λεφτά υπάρχουν» - ακόμη και ο εντελώς άμυαλος το κατάλαβε! Αυτό το κρυμμένο χρήμα οφείλει η κυβέρνηση να επαναφέρει στην κυκλοφορία. Όταν τα λεφτά που είναι σήμερα στα μπουλά επιστρέψουν στην αγορά θα κινηθεί η Οικονομία. Μακάριοι οι κατέχοντες. Το βέβαι-

ον είναι ότι για να κινηθούν πρέπει να έχουν κίνητρα. Υποχρέωση της κυβερνήσεως είναι να σκεφθεί τα μέτρα που πρέπει να λάβει, να ξεχωρίσει το «μαύρο» χρήμα από το «βρώμικο», να δώσει τη δυνατότητα στο σχολάζον χρήμα να επενδυθεί όχι σε μεγάλες δουλειές (όπως ο... ΟΠΑΠ) αλλά σε μικρά εργοτάξια, όπως οι οικοδομές που έχουν νεκρωθεί.

Δει δη χρημάτων και το «μαύρο» χρήμα είναι καλύτερο από το κα-

θόλου!

Αν οι αρμόδιοι στερούνται φαντασίας ας ρωτήσουν γύρω τους - κάποιος θα ξέρει να τους πει. Βέβαια οι πιθανότητες δεν είναι μεγάλες. Η φύση όμως απεχθάνεται το κενό.

Σ.Σ.: Για τους απολυόμενους των ρετιρέ - συχνά διπλοθεσίτες(!) που κινούνται στις παρυφές της εξουσίας - χαλάει ο κόσμος. Για το ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων ακούγεται μόνον ευχολόγια. Και κανείς δεν ντρέπεται!

ΤΟ ΒΗΜΑ